

Αυτοί που παίρνουν όλα τα δασύματα ζητάν θυσίες. Οι χορτάτοι μιλάν στους πεινασμένους για τις μεγάλες εποχές που θα 'ρθουν Μπέρτολτ Μπρεχτ, «Γερμανικό εγχειρίδιο πολέμου»

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και...μη

Την περασμένη εβδομάδα λίγο έλειψε να βγει αληθινός ο Μαρξ και χωρίς τη βοήθεια των κομμουνιστών, μάλιστα, όταν ο καπιταλισμός κινδύνευε ν' αυτοκτονήσει με το περιβόητο σκοινί του. Στην Μέκκα τού καπιταλισμού, οι αμερικανοί φορολογούμενοι έσωσαν με κόστος σχεδόν δύο τρις δολάρια το χρηματοπιστωτικό σύστημα τής χώρας τους κυριολεκτικά από το χείλος τού γκρεμού και απέτρεψαν μια οικονομική καταστροφή ιστορικών διαστάσεων.

Κανείς δεν μπορεί να προβλέψει τις συνέπειες από την πτώχευση των αμερικανικών τραπεζών, αλλά οπωσδήποτε δεν θα ήταν μόνο οικονομικές, αν δεκάδες εκατομμύρια αμερικανών έχαναν τα σπίτια τους και τις επιχειρήσεις τους.

Η κρατικοποίηση ή εθνικοποίηση γιγάντων τού χρηματοπιστωτικού συστήματος από την αμερικανική κυβέρνηση και η πρωτοφανής εγγύησή της, αν ψηφιστεί από

το Κογκρέσο, ότι θα αποζημιώνει με λευκή επιταγή τις τράπεζες για τις ζημιές τους(!), απομυθοποιεί την άποψη ότι μόνο οι ιδιώτες μπορούν να διαχειριστούν μεγάλες επιχειρήσεις και έβαλε την ταφόπλακα πάνω στον οικονομικό...ορθολογισμό.

ρείας του κόσμου, προκειμένου να σωθεί η Γουόλ Στριτ.

«Ευχαριστούμε τον Θεό», φώναξε χαρακτηριστικά ο Ντάνιελ Φους, διαχειριστής ομολόγων αξίας άνω των 100 δισ. δολαρίων στη Loomis, Sayles & Co στη Βοστώνη.

Πώς οι φορολογούμενοι έσωσαν τον καπιταλισμό

Οπωσδήποτε, το επιχειρηματικό και τραπεζικό κατεστημένο σε όλο τον κόσμο έχασε την αξιοπιστία του, από τη στιγμή που στο κάστρο τού καπιταλισμού έγινε κρατικοποίηση των γιγαντιαίων ιδιωτικών πιστωτικών τραπεζών Fannie Mae και Freddie Mac και της American International Group, της μεγαλύτερης ασφαλιστικής εται-

«Η AIG είναι αναμειγμένη με τόσο κόσμο και αγγίζει τόσες πολλές εταιρείες στον κόσμο. Πρόκειται για μεγάλη ανακούφιση σε πολλές πλευρές των χρηματοπιστωτικών αγορών», πρόσθεσε μετά την κρατικοποίηση τής μεγαλύτερης ασφαλιστικής εταιρείας στον κόσμο.

Τί ειρωνεία, όμως! Πριν η κυβέρ-

νηση των ΗΠΑ σώσει τις τράπεζες από χρεοκοπία και να εγγυάται τις ζημιές τους, δεκάδες χιλιάδες Αμερικανοί έχασαν τα σπίτια τους επειδή και αυτοί είχαν χρεοκοπήσει, αλλά η κυβέρνησή τους δεν έσπευσε να τους σώσει.

Ενώ λίγους μήνες αργότερα οι φορολογούμενοι πλήρωσαν περίπου 2000 δις δολάρια για να γλιτώσουν αυτοί που τους ξεσπίτωναν!

Πριν αρχίσουμε τους πανηγυρισμούς, όμως, για τη διάσωση τού καπιταλισμού, καλό είναι να αναφέρουμε ότι πολλοί οικονομολόγοι -και ο Μπάρρακ Ομπάμα- αμφισβητούν αν θα ξεπεραστεί η μεγαλύτερη οικονομική κρίση μετά το 1930 έστω με χιλιάδες δισεκατομμύρια δολάρια και άλλα ευεργετικά μέτρα.

Πάντως, οι ΗΠΑ είναι λαβωμένες με καταρακωμένη την αξιοπιστία τους σαν το οικονομικό κέντρο τού κόσμου και ο αμερικανικός λαός θα στενάξει κάτω από τα χρέη που τού φόρτωσε ο ανεκδιήγητος βλαξ πρόεδρός του. Ο Μπους πιάστηκε στον ύπνο από τον Οσάμα μπιν Λάντεν και το πλήρωσαν πολύ ακριβά οι Αμερικανοί με χρήμα και αίμα, αλλά και από τους τρομοκράτες τής Γουόλ Στριτ που θα αποζημιωθούν πλουσιοπάροχα με τα λύτρα που θα εισπράξουν για να μη σφραγίσουν τον καθεδρικό ναό τού Μαμωνά.

* Κρύβουν τον Κώστα!

Μάλιστα, τέτοιο χάλι. Η πολιτειακή κυβέρνηση προσπαθεί να.. κρύψει τον Μάικλ Κώστα από το Κοινοβούλιο, γι' αυτό ζήτησε να τον "ζευγαρώσει" με Λίμπεραλ στην Ανω Βουλή, επειδή οι κανονισμοί επιτρέπουν την ταυτόχρονη απουσία ενός κοινοβουλευτικού από την κυβέρνηση και ενός από την αντιπολίτευση για να μην επιρρεάζονται οι κομματικές αντιστοιχίες στις ψηφοφορίες. Ομως, η αντιπολίτευση ούτε ν' ακούσει θέλει για... ζευγάρι και απαιτεί την παρουσία τού Μάικλ Κώστα στην Ανω Βουλή για να γίνει χαβαλές.

Είναι φανερό πια ότι ενώ για τους βιομήχανους ο Κώστα είναι το αγαπημένο παιδί, για το Εργατικό Κόμμα είναι δηλητήριο και γι' αυτό οι Λίμπεραλ προσδοκούν χαϊρέκακα στα καμώματά του στο Κοινοβούλιο, μέχρι τελικά να αποχωρήσει από την πολιτική με παχυλή σύνταξη, αφού έχει κάνει τη ζημιά του..

* Η φρίκη που μας ανήκει!

* Θα μπορούσε αυτό το παιδάκι να 'ναι το παιδί ενός γιάπη;

* Το παιδί αυτό δεν είναι μια φωτογραφία. Ήταν η Ζάρα Μαχμούτ και πέθανε στις αρχές Ιουνίου, στην Αιθιοπία.

* Η Ζάρα έζησε μόνον δύο έτη. Στο διάστημα αυτό οι Τράπεζες που καταρρέουν τώρα στις ΗΠΑ συσώρευαν κέρδη με ρυθμό 25% και 25% κατ' έτος.

* Αν η πείνα και η δίψα είναι οργανωμένος πόλεμος κατά της ανθρωπότητας με σκοπό το κέρδος, αυτοί που κερδοσκοπούν παγκοσμίως με τις τιμές των τροφίμων, δεν είναι εγκληματίες πολέμου;

* Πόσα παιδάκια θα σκοτώνουν καθημερινώς οι γιάπηδες, Αμερικανοί, Ευρωπαίοι, Κινέζοι, αν εκλεγεί ο Ομπάμα; Θα συνθέσει για το θέμα μια ωδή η Κάρλα Μπρούνι;

* Κορνήλιος Καστοριάδης

Πριν από δεκατέσσερα χρόνια ο Κορνήλιος Καστοριάδης έλεγε:

«Η ταυτόχρονη αναφορά στην αρχαία Ελλάδα και στο Βυζάντιο -με τον γνωστό αποστεωμένο τρόπο- είναι η ρίζα της σχιζοφρενικής μας σχέσης με τον δυτικοευρωπαϊκό πολιτισμό. Αυτή η α-

ναφορά εκφράζει τον συνδυασμό ενός κακομοιριασμένου αισθήματος κατωτερότητας και μιας ψυροπερήφανης αστήρικτης αυθάδειας. Ετσι, παίρνουμε ευχαρίστως από τους δυτικούς τις BMW, τις τηλεοράσεις, τα κατεψυγμένα, κ.λπ., καθώς επίσης και τα διάφορα «πακέτα Ντελέρ». Και ενώ τα παίρνουμε και τα θέλουμε, τι κάνουμε; Βρίζουμε τους δυτικούς. Τους βρίζουμε ότι είναι υποδουλωμένοι στην τεχνική και τον ορθολογισμό. Φυσικά, η Δύση δεν περίμενε τους νεοφώτιστους ελληνορθόδοξους, προκειμένου η ίδια να τα κριτικάρει και να τα καταγγείλει. Οσο για τους δικούς μας, αυτοί νομίζουν ότι «καθαίρονται» από τα δυτικοευρωπαϊκά καταναλωτικά τεχνολογικά «δαιμόνια» κάνοντας μίαν ετήσια εκδρομή στο Άγιον Όρος».

Δεκατέσσερα χρόνια μετά, δεν άλλαξε τίποτα.

* Φορολογική δικαιοσύνη

Η «φορολογική δικαιοσύνη», στην οποία αναφέρθηκε ο κ. Γιώργος Παπανδρέου, θύμισε στον «Ημεροδρόμο» του «Ριζοσπάστη», κ. Νίκο Μπογιόπουλο τον τρόπο με τον οποίον την υπηρέτησαν οι κυβερνήσεις στις οποίες μετείχε ο κ. Γιώργος Παπανδρέου. Οι έμμεσοι φόροι λοιπόν (το άκρον άωτον της φορολογικής δικαιοσύνης) αυξήθηκαν από την πρώτη κυβέρνηση Σημίτη, το 1996, ακριβώς 12,1%.

* Το 1997 αυξήθηκαν 12,4%, το 1998 αυξήθηκαν 8,6%, το 1999 αυξήθηκαν 11,5%, το 2000 αυξήθηκαν 8,4%, το 2001 αυξήθηκαν 4,7%, το 2002 αυξήθηκαν 7,6%, το 2003 αυξήθηκαν 2,4%, το 2004 αυξήθηκαν 11,1%.

Δηλαδή, σε 9 έτη από 11.254 εκατ. ευρώ ανέβασαν τους έμμεσους φόρους στα 23.870 εκατ. ευρώ! Ητοι αύξηση 112%!

* Καλόο!

Ενα ανέκδοτο τού αξέχαστου θεατράνθρωπου, Χρυσόστομου Μαντουριδίου, όπως μάς το είπε μία από τις σπουδαίες μαθήτριάς του:

Ο Μήτρος και ο Μήτσος επιστρατεύονται για να υπηρετήσουν την πατρίδα και μετά την εκπαίδευση μεταφέρονται στην πρώτη γραμμή πυρός για να αντιμετωπίσουν τον εχθρό. Ξαφνικά δέχονται σφοδρή επίθεση και ο λοχαγός διατάσσει να μπουκ στα χαρακώματα. Την ώρα που πηδούν μέσα στο χαρακώμα ο Μήτρος και ο Μήτσος μια οβίδα πέφτει δίπλα και ακούγονται οι κραυγές τραυματιών συμπολεμιστών τους. Πανικόβλητος,

τότε ο Μήτσος ρωτάει κατακίτρινος τον Μήτρο: «Βρωμάει ρε η λαβωματιά;»

- Δεν βρωμάει η λαβωματιά ρε βλάκα, απαντά ο Μήτρος.

- Ε, τότε τα έκανα πάνω μου!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

«Σεζόν ή σαιζόν;» Η σεζόν είναι δάνειο από τα γαλλικά: saison. Στα ελληνικά απλογραφείται, άρα γράφεται με ε και όχι με αι. Είναι άκλιτη.

Χρησιμοποιείται στις φράσεις καλοκαιρινή/θερινή σεζόν, χειμερινή σεζόν, θεατρική σεζόν, σχολική σεζόν, τουριστική σεζόν, υψηλή - χαμηλή σεζόν (αποδίδει τα αγγλικά high - low season), τηλεοπτική σεζόν. Συνηθισμένη είναι και η φράση «νοικιάζω σπίτι με τη σεζόν», που σημαίνει ότι το νοικιάζω για ορισμένη χρονική περίοδο, π.χ. για τη διάρκεια του καλοκαιριού. Οι ελληνικές λέξεις εποχή και περίοδος μπορούν να είναι ισοδύναμες σε ορισμένες περιπτώσεις, π.χ. τέλος εποχής, τουριστική περίοδος.

